

(בראשית א) בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. בסוד זה נעשה ובסנה המשכן, שהוא בדיקון של העולם העליון ובDİוקן העולם המחתון. וזה שפה טוב ויקחו לי תרומה. לי תרומה - שפי דרגות שהן אמת, בחרה. שמתחרות כאחד.

ויקחו לי תרומה וגוז. רבי שמעון ורבי אלעזר ורבי אבא ורבי יוסי היו יושבים يوم אחד מחתה האילנות בבקעה ליד ים גינוסר. אמר רבי שמעון, כמה נאה צל זה שמכסה עלינו מתחום האילנות, ואני צרייכים לעטר מקום זה בברכי תורה.

פתח רבי שמעון ואמר, (שיר א) אפריוֹן עָשָׂה לוֹ הַפְּלָךְ שֶׁלְמָה מעצֵי הַלְּבָנוֹן. פסוק זה הרי בארכונו וחכאר, אבל אפריוֹן - זה היכל שלמה, שהוא כמו היכל העליון, ומקדוש ברוך הוא קרא לו גן עדן, שהוא נטע אותו להנאתו, וכטפו הוה לשפשעש בעתו אthon נשמות הצדיקים, שם כלם עומדים ורשומים בתוכו. אומן נשמות שאין להן גוף בעולם הזה, כלן עלות ומתקутרות שם, ויש להן מקומות לראות, להתענג תוך עוג עליון שנקראنعم ה', ושם מתמלאים מכל הפסופים של נחרות אפרנסמן זה.

אפרנסמן - זה היכל העליון טמיר גנות. אפריוֹן - זה היכל שלמה, שאין בו סמך עד שנסמך (شمיש) מתחוד היכל העליון. ולכן אותן סמך נסתירה בכל צדקה, כמו זה אותן ס (מים) סתומה.

מה בין זה לזה? אלא בשעה שנספר ונגע בתוכו תוך (נעה) אור עליון למטה, אז היא עוזרת בדיקון (הה) של אותן סמך נסתירה

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. ברא דא אתה ביד משכנא ואתבני, דאייה בDİוקן דעלמא דעלמא דעלמא, ובDİוקן דעלמא תפאה, הדא הוא דכתיב ויקחו לי תרומה. לי. תרומה. תרין הרגין, דאיןון חד, דמתchapרן פחדא.

ויקחו לי תרומה וגוז. (שמות כה) רבי שמעון ורבי אלעזר ורבי אבא ורבי יוסי, הו יתבי יומא חד, תחות אילני, בבקעתא גבי ימא דגנוסר. אמר רבי שמעון, כמה יאה צלא דא, דחפיא עלה מגו אילני, ואנן צרייכין לאעטרא hei אתר במלי דאוריתא.

פתח רבי שמעון ואמר, (שיר השירים א) אפריוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שֶׁלְמָה מעצֵי הַלְּבָנוֹן. hei קרא הא אוקימנא ליה ואתמר, אבל אפריוֹן, דא היכלא דלתתא, דאייה גרוֹנא דהיכלא עלאה, וקודשא בריך הוא קרא ליה גנטא דעתן, דאייה נטע ליה להנאתיה, וכטופה דיליה לאשתעשע באיה גו אינון נשמותין דצדיקיה, דפטן כלחו קיימין ורישמיין בגניה. אינון נשמותין דלית לוֹן גוֹפָא בהאי עלמא, כלחו סלקין ומתחערן פמן, ואית לוֹן דוכתין למחהמי, לאתענגא גו ענוגא עלאה דאקרי נעם יי'. וממן אתמלין מכל כטופין דנתרי דאפרנסמן דכיא.

אפרנסמן: דא היכלא עלאה טמירא גנייז. אפריוֹן: דא היכלא דלתתא, דלית ביה סמך, עד דאסתרמיך (נ"א ראתמיש) מגו היכלא עלאה. ובגין לך את סמך איה סתים בכל סטרוי, גנוֹנא דא את ס' (פ"א ט"ב) סתימה.

מה בין hei להאי. אלא בשעתה דסתים ואתגניז בגניה, גו (נ"א נקודה) בהורא עלאה לעילא, כדיין איה קיימא, בDİוקן (נ"א דא)